

[Lundberg.]

somheder. Samme Regel skal gælde med Hensyn til Godkendelse af Leder af et Biografteater, og endvidere maa der ikke gives saadanne Selskaber eller Personer Andel i Teatrets Overskud. Jeg skal ikke læse hele Paragraffen op, men den gaar, om jeg saa maa sige, paa den Melodi, at man vil forsøge at stoppe alle de Aandehuller, som udenlandske Produktionsselskabers Agenter her i Landet har haft, og som de har benyttet til dels at tappe dansk Filmsproduktion, dels at underlægge dansk Filmsproduktion deres Herredømme, dels at hidføre det Resultat, at Skatter, som ellers vilde være tilflydt Stat og Kommune, paa underfundig og mærkværdig Maade er gledet ud af Landet. Det er efter min Mening den vigtigste Paragraf. Menneskene er naturligvis opfindsomme, det erkender jeg, men vi haaber, at denne Paragraf indtil videre vil kunne bremse dette Forhold.

Med Hensyn til Skatterne har Udvalget ikke haft Ret til at udtale sig, men i Lovforslaget her er jo Bevillingsafgiften og Forlystelsesaafgiften paa de 40 pCt. opretholdt. Dog er den Skala, efter hvilken der skal betales Bevillingsafgift, ændret saaledes, som der i og for sig allerede for et Par Aar siden var Enighed om i et Folketingsudvalg, og saaledes som Biografteaterejerne har ønsket det, idet den gamle Skala for Bevillingsafgiften automatisk medførte Tab for Statskassen, da det naturligvis i mangfoldige Tilfælde gik saaledes, at naar man skulde springe op til et dobbelt saa højt Afgiftsbeløb for at kunne spille et halvt Hundrede Forestillinger mere, holdt man sig tilbage, og man har endda Eksempler paa, at Teatre lukkede i flere Maaneder om Sommeren for at holde sig indenfor et bestemt Antal Forestillinger. Jeg udtrykker min Glæde over, at denne nye Skala, som i det store og hele skulde virke retfærdigt, er indsat i Ministerens Lovforslag, men jeg kunde have ønsket, at Bevillingsafgiften overhovedet var faldet bort, for det første, fordi Staten er økonomisk interesseret i, at Teatrene giver de flest mulige Forestillinger, og for det andet, fordi en Forlystelsesaafgift paa 40 pCt. indtil videre turde være Beskatning nok, en Beskatning, som, som jeg før sagde, Smaafolk skal lægge i Kassen.

Der er det at sige med Hensyn til Forlystelsesaafgiften, at selv om man ønskede at sætte den ned i Dag, vilde sikkert ingen foreslaa det. Det er ikke, fordi man i og for sig ikke kunde ønske, hvis Staten vel at mærke ellers havde Raad, at borttage

denne store indirekte Beskatning paa det biografteatersøgende Publikum, men fordi netop de Interesser, som varetages af de udenlandske Repræsentanter, derved ikke vilde blive imødegaaet, men tværtimod imødekommet. Det hedder da ogsaa i Betænkningen, Side 33, at

„alle Sagkyndige er enige om, at det kun har været muligt for Bevillingshaverne at fastholde det nugældende Gennemsnitsniveau for Filmslejen paa Grund af den høje Forlystelsesaafgift og de deraf følgende formindskede Indtægter af Biografteatervirksomhed. Saafremt der fandt en Nedsættelse af Forlystelsesaafgiften Sted, uden at Bevillingshaverne samtidig styrkede i organisationsmæssig Henseende, er der ingen Tvivl om, at Resultatet vilde blive en Forhøjelse af Filmslejen.“

Det vil sige, at den Nedsættelse af Forlystelsesskatten, som Danmark maatte gennemføre, vilde gaa lige lukk til Amerika — det er jo det, der menes med det —, og derfor maa man altsaa indtil videre, selv om man havde Raad til at nedsætte denne Skat, ligefrem give Afkald paa at foreslaa den ændret. Anderledes forholder det sig altsaa, som jeg før nævnte, med Bevillingsafgiften.

Saa er der foreslaaet — det er det andet Punkt, hvor Ministeren ikke har fulgt Udvalgets Betænkning —, at der skal aabnes Adgang for Oprettelse af en Bevillingshavernes Filmscentral. Det er nok paa en vis Maade foreslaaet i Betænkningen. Medens man fra visse Sider har ment, at Tiden ikke var moden, har det, som Ministeren nu foreslaar, dog været foreslaaet i Udvalget: at der gennemføres en Forpligtelse for Bevillingshaverne til at være Medlem af deres Organisation for derigennem at have en fast og en alle Bevillingshavere omfattende Organisation at forhandle med, ogsaa overfor Ministeriet, og for at kunne løse den Opgave at oprette en Filmsindkøbsforretning. Til Trods for, at Udvalget ikke kunde blive enig om direkte at foreslaa dette, men kun har nævnt, at det vilde være en god Ting, har Ministeren altsaa optaget det i § 7, hvor det siges, at Bevillingshaveren (Lederen) skal være Medlem af en af Justitsministeren godkendt Forening, hvis Vedtægter ligeledes skal godkendes af Justitsministeren, og at det paahviler en saadan godkendt Forening efter Ministerens nærmere Bestemmelse at oprette en Filmscentral, hvis Opgave skal være at erhverve de kulturelt og kunstnerisk mest værdifulde Films og stille